

MCN: CX5GP-B20EA-9AE7L

Kişiler
Melek
Ruh
Dedektif

Zaman, Mekan

Günümüz. Genel anlamda sade ve eski eşyalardan oluşan bir oda.
Solda masa, sandalyeler. Masanın üstünde kağıtlar.
Masanın yakınında bir kitaplık. Raflarda kitaplar.
Şarap şişesi ve kadehler. Odanın ortasında büyük bir ayna.
Odanın sağında bir askılık.

1.SAHNE

(Elleri kan içinde, sağ elinde bıçak; Melek sahnenin ortasına gelir. Telaşlı ve tedirgindir. Etrafı gözetleyerek, konuşmaya başlar.)

MELEK - *(Başını iki elinin arasına alır.)* Ben ne yaptım böyle!? Nasıl yapabildim bunu? *(Koşarak kapı ve pencereleri kontrol eder.)* Nasıl yaptım bunu? *(Çıldırılmışcasına)* Zarar vermek neyse de....*(Bekler.)* Öldürmekte neyin nesi? Kimse görmemiştir umarım. Eğer biri gördüyse, başım çok büyük belada demektir. *(Kendi kendine mırıldanarak sahnede tur atmaya başlar.)* Sakin olmalıyım, telaş yapmamalıyım. Kimse görmedi zaten. *(Düşünür.)* Evet, kimse görmedi.

(Ellerine bakar, kendinden korkar bir tavırla bıçağı yere atar.)

Lanet olsun. Bir an önce bu üzerimdekilerden kurtulmalıyım. *(Şişeden eline su döker ve yüzünü az da olsa temizler.)* Pislik içerisindeyim. *(Sağ taraftan aceleyle çıkar.)*

(Işıklar yavaşça söner. Solda bir ışık yanar ve beyazlar içinde, kalbinin üzerinde kan lekeli Ruh belirir.)

RUH - *(Üzerindeki kan lekesine bakar.)* Ne yaptın bana! Şu halime bak. Kan revan oldu her yerim. *(Şaşkın)* İyi de bu üzerimdeki beyaz elbise de ne böyle! Ben böyle şeyler giymem ki. *(Sinirli)* Ah Melek! Seni bir elime geçireyim! Ne hale soktun beni! Ama duuur! *(Aklına bir şey gelir.)* Ne yapacağımı gayet iyi biliyorum. *(Gülerek)* Senle ilgili muhteşem planlarım var. *(Seslenir.)* Meleeeek! *(Bir süre bekler, bağıırır.)* Meleeeek! Duymazlıktan geliyor bir de. En iyisi şurada beklemek. *(Sandalyeye oturur. Sabırsızdır. Etrafı yavaşça süzerken ışıklar tamamen yanar. Yerdeki kanlı bıçağı görür.)* Aman Allah'ım! Bir bıçak...

(*Yaklaşır.*) Kıpkırmızı... Bir kan. Beni bıçaklayan bıçak bu!
(*Yavaşça bıçağa eğilir. Tam bıçağı alacakken sinsî bir gülüşle*)
Parmak izi! Ha ha ha dokunmamalıyım. (*İçeriden ayak sesleri gelir.*) Buradasın demek! Haydi bakalım, oyuna başlayalım.
(*Hiddetle*) Melek! Meleeeeeek!

MELEK - (*İçeriden gelirken*) Ne var be ne var! (*Şaşırır, tedirgin*) Sen de kimsin? Seen? Se... Sen ölme.... Sen ne arıyorsun burada?

RUH - Ne demek ne arıyorum? (*Sinirli*) Asıl sen! Sen, ne yüzle bana soru sorabiliyorsun? (*Üzerini göstererek*) Şu hale bak.

MELEK- (*Şaşkın, tedirgin*) Dur bir dakika! Sen, sen ölme....(*Ruh sözünü keser.*)

RUH - (*Çıkış yapar.*)Evet be evet. Ben ölüyüm, ne var bunda bu kadar şaşacak? (*Üzerine yürür.*) Hesap ver bakalım! Neden yaptın bunu?

MELEK - (*Korkuyla geri çekilir.*) Şey.... Ben....

RUH - (*Kahkaha atar.*) Şu haline bak! Aciz bir durumdasın. Korkudan altına edeceksin neredeyse. (*Bekler.*) Ne zannettin? Geri gelmeyeceğimi mi? Kolay mı öyle! Hem madem korkacaktın, neden yaptın bunu? Bıçakla. Sonra gel bıçağı at bir köşeye, elini-yüzünü yıka, üzerini değiştir. (*Bağırır.*) Bıçağı bari yıka aptal!

MELEK - (*Korkar*) Ben unutmuşum. Yıkayacaktım aslında şimdi.

RUH - (*Şaşkınca bakar. Kahkaha atar.*) Yok, yok sen ciddi olamazsın. Korkudan herhalde, saçma sapan konuşuyorsun. Bak şimdi, yavaş yavaş sana doğru geleceğim.

MELEK - Hayır, dur gelme!

RUH - (*Melek korkudan gözlerini kapar.*) Sakin ol. (*Melek'in gömleğinin yakasını düzeltir.*)

- MELEK -** *(Gözünü açar ve şaşkın bir gülümsemeye)* Oh! Ben de bir şey yapacaksın sandım. Aceleyle giyindiğim için yakamı düzeltmemişim. *(Endişeli)* Sağ ol. Ama korkuttun beni.
- RUH -** *(Gülerek)* Korkma neden korkuyorsun ki? En fazla öldürebilirdim seni, ama yapmadım.
- MELEK -** Öldürmek mi?
- RUH -** Evet ama korkma. Neticede sen bir ölüsün ve ölümden korkman için hiçbir sebep yok.
- MELEK -** *(Şaşırır, gözleri büyür.)* Nasıl? Nasıl yani? Ne demek ölüyüm?
- RUH -** *(Sıkılgan)* Off! Çok soru soruyorsun ama sen be! *(Düşünür.)* Madem ölü olduğuna inanmıyorsun. Ölümün ne demek olduğunu fiziki ve metafiziksel anlamda biliyorsun demektir. *(Güler.)* Ölümün her türlü anlamında da ne demek olduğunu biliyor musun ki?!
- MELEK -** *(Tereddüt ile)* Şey, bilmiyorum sanırım.
- RUH -** O halde bilmediğin şeyden neden ve nasıl korkuyorsun?
- MELEK -** Ama anlatılanlar öyle gösteriyor ölümü, korkutucu bir şey olarak. Öldükten sonra sevdiğin insanları, arkadaşlarını falan göremiyorsun. Kedinin, kuşunu besleyip; sevemiyorsun. En sevdiğin yemeği yiyemiyorsun. Tek başınasın. Bir mezarın içinde, yerin altında. *(Ruh manidar bir şekilde bakar.)* E sen hariç tabi görünen o ki.
- RUH -** Sen hala kendini yaşıyor falan sanıyorsun değil mi? *(Kahkaha)* Bir de ölüm hakkında konuşuyorsun. Yaşamış gibi, ölümü de tatmış ve kabullenmiş gibi. Bilmiyorsun, bilmediğin gibi de bildiğini doğru kabul etmekten geri durmuyorsun. Aptalsın sen! *(Heceler.)* Aptaal!
- MELEK -** *(Sinirli ama çekinerek)* Fazla oluyorsun ama sen!

RUH - *(Umursamaz)* Oluyorum evet. Ne yapacaksın? Bir daha mı öldüreceksin? *(Güler.)*

MELEK - Hem kimsin, neden buradasın?

RUH - *(Dalgacı)* Kim miyim? Az önce şuradaki bıçağı kalbine sapladığın kişi, ben olabilir miyim acaba? *(Bekler.)* Tamam. Üzerine daha fazla gelmeyeceğim. Belli ki hala şoktasın, baksana.

MELEK - Şokta falan değilim! Kes artık şunu!

RUH - Neyi?

MELEK - Dalga geçmeyi. *(Bekler.)* Sadece içinde bulunduğum durumu anlamaya çalışıyorum, izin verirsen; lütfen.

(Bir süre sessizlik. Melek düşünür. Ruh ilgisizce bekler.)

RUH - *(Gülerek)* Eeee?

MELEK - Anlamadım?

RUH - Hangi durumun içindeymişsin, anlayabildin mi? *(Kahkaha)*

MELEK - Kes artık gülmeyi!

RUH - *(Bir süre düşünür.)* Tamam haklısın galiba. Ciddi bir durum söz konusu. Ortada bir cinayet, birkaç ölü ve hala yaşadığını iddia eden bir insan. Gayet mühim bir olayın içerisindeyiz.

MELEK - İsmi var mı senin?

RUH - Kimi öldürdüğünü bilmiyor musun?

MELEK - *(Sabırsız)* Yahu sana bir soru sordum.

RUH - İçki içelim mi?

MELEK - *(Şaşkın)* Ne içkisi be?

- RUH -** Şarap, viski, bira gibi. *(Etrafa bakınır.)* Heh işte buldum. Bu şarap ikimize de yeter.
- MELEK -** Yahu sen benle dalga mı geçiyorsun? Hem ciddi bir durumun içerisindeyiz diyorsun, hem de içki içmekten bahsediyorsun.
- RUH -** Gerginliği alır, rahatlatır. *(Kadehlere şarap doldurur.)* Al bakalım. Neyin şerefine içiyoruz.
- (Melek cevap vermez.)*
- RUH -** Tamam Hiçbir şeyin şerefine içiyoruz o halde. *(Kadehten büyük bir yudum alır ve sandalyeye oturur.)*
- MELEK -** *(Ruhun rahatlığına anlam veremez ve kadehi masaya bırakır.)* Ne kadar da rahatsın.
- RUH -** Benlik bir durum yok. Katil olan sensin. Rahatım ben yani.
- MELEK -** *(Sinirli)* Allah'ım çıldıracağım şimdi!
- RUH -** *(Bir yudum alır.)* Henüz çok erken.
- MELEK -** Ne için çok erken?
- RUH -** Her şey için. *(Bıçağı işaret ederek)* Telaş etmek için, çıldırmak için...
- MELEK -** *(Ürkek)* Ölmek için...
- RUH -** Evet. Olabilir. *(Bir yudum daha alır ve bitirir.)* Her şey için.
- MELEK -** Ne zaman vazgeçeceksin şu gizemli üslubundan?
- RUH -** *(Aldırmaz)* Yaşadığın süre içerisinde çok açık ve nettin de benim gizemli üslubuma laf ediyorsun! Gizem olmadan gerçeklik kovalanmaz. Yaşam olmadan ölüm olmayacağı gibi.
- MELEK -** Hep ölüm, ölüm ! *(Sert)* Nedir sendeki bu ölüm merakı?
- RUH -** Unuttun galiba ben bir ölüyüm.

- MELEK -** *(Sıkılğan) Off!(Masanın üzerindeki şarap kadehini alır. Sandalyeye oturur.)*Rahatlamam gerek, evet.
- RUH -** *(Gururla)* Hah sonunda.
(Melek, şarabı tek yudumda bitirir. Yüzünü buruşturur.)
- RUH -** Nasıl, güzel değil mi?
- MELEK -** Aslında ben içki içmem. İçerim de, çok özel günlerde.
- RUH -** Gayet özel bir gün olduğunu kabul edelim.
(Ruh ve Melek gülerler. Bir süre sessiz kalırlar.)
- MELEK -** Eee ne olacak şimdi? Neyi bekliyoruz?
- RUH -** Rahatlamamı. Daha sonra gidip şu bıçağı ve *(Tiksinir)* üzerimi yıkayacağız.
- MELEK -** *(Bir açığıını yakalamış gibi)* Kendi kanından tiksiniyorsun!
- RUH -** *(Gülerek)* Evet. Ama bir fark var. O kanı ortaya bir başkası çıkardı, ben değil.
- MELEK -** Ne fark eder? Sonuçta kendi kanın.
- RUH -** Peki o halde senin üzerinde deneyelim.
- MELEK -** Hayır, dur tamam!
(Ruh kahkaha atar. Bir süre sessizlik)
- MELEK -** Rahatladım artık. *(Aceleci)* Haydi ne olacaksa olsun.
- RUH -** Hazırsın yani hesaplaşmaya?
- MELEK -** Kimle, neyle hesaplaşacak mışım?
- RUH -** Kendinle.
- MELEK -** *(Merakla)* Vicdanımla hesaplaşmam gerektiğini mi söylemeye çalışıyorsun?

- RUH -** *(Umursamaz)* Ben söylemeye çalışmam, söylerim. *(Kahkaha atar.)* Vicdan mı? Vicdan diye bir şey varmışta, onunla hesaplaşman gerektiğini söylemeye çalışıyordum da. *(Aniden sinirlenir.)* O kadar az şarap içtin ki, sarhoşluğuna veriyorum. Zira, senin sarhoş olman için içki içmene gerek yok.
- MELEK -** *(Şaşkın)* Vicdan. Ne yani yok mu?
- RUH -** *(Üzerine yürür.)* Vicdan diye bir şey yoktur. *(Bağırır.)* Pişmanlıklarınıza uydurduğunuz bir kılıf!
- MELEK -** *(Şaşkınca bekler. Ruh ardı ardına devam eder.)*
- RUH -** *(Kendi kendine konuşur gibi, yüksek sesle)* Yaptığınız kötülükler, ihanetleriniz, kendi kendinize aldanişlarınız, hiçe saydığınız değerleriniz, cinayetleriniz, kötü sözleriniz, kendi pişmanlıklarınız, başkalarının size olan pişmanlıkları... *(Melek sözünü keser.)*
- MELEK -** *(Bağırır, ağlamaklı ve sinirlidir.)* Yeter! Buraya gelip beni öldürmeni ve çekip gitmeni dilerdim. Ama sen beni çıldırtmaya çalışıyorsun. Ne olursun bitir artık, kes!
- RUH -** *(Gülerek)* Sen zaten ölüsün. Haydi al şu bıçağı ve benimle gel. *(Tedirgin ve yavaş adımlarla bıçağı alır. Önde Ruh, arkasında Melek sahneden çıkarlar.)*

1.Sahnenin sonu.

2.SAHNE

(Sahne boştur. Dedektif, ağzında piposu, gözünde gözlüğü ile araştırmacı ve sinsî bir tavır ile içeri girer.)

DEDEKTİF - *(Etrafa bir göz gezdirir. Gururla)* Tam tahmin ettiğim gibi. İki adet sandalye, şarap kadehleri, kitaplar, dağınık bir masaüstü. *(Kendinden emin, oda içinde turalayarak devam eder.)* Evet, burası bir suç odası. *(Aynanın karşısına geçer)* Kanıtlar ortada işte. Burada bir suç işlenmiş. *(Bir başkası gibi)* Hırsızlık? *(Kendisi)* Hayır, bu pek hırsızlığa benzemiyor. *(Aynadan yerdeki kanları görür, gözleri büyür.)* Eeeeeet!. *(Güler ve aniden döner.)* Cinayet! Bu bir cinayet! *(Korkuyla)* Ya katil hala buradaysa. Bana da bir şey yaparsa? *(Bekler, düşünür.)* Ne öldürmesi be? Ben bir dedektifim! *(Asil ve emin tavırlarla)* Ben bu cinayeti çözmek için buradayım. *(Etrafa göz atar)* Him, nerden başlayayım? Eeeeeet! Kadehlerden. *(Melek'in dibinde azıcık bıraktığı şarabı içer.)* Him. 1928, Kavaklıdere. *(Ağzını çalkalar.)* Ekşi bir ruj tadı bunu doğruluyor. *(Gözleri büyür.)* Ruj! Ahhaaa! Bir kadın. Evet bir kadın işçi tarafından şişelenmiş olabilir. *(Kendine kızar.)* Ne işçisi. Düpedüz bu kadehten bir kadın şarap içmiş. *(Gülerek, sinsice)* Evet... Parçalar yavaş yavaş birleşmeye başladı. *(Kendi kendine)* Henüz ilk parçalar ama, olsun. *(Öksürür.)* Öhö. Evet, gerisi çorap söküşü gibi gelecektir. *(Etrafı incelemeye devam eder, masanın üzerindeki kağıt parçalarını eline alır.)* Bir inceleyelim bakalım. Bir şifre var mı acaba bu yazılanlarda? *(Kağıtları inceler, atar. Bu şekilde bir süre devam eder.)* Yok hayır. Yok bir şey bunda da. *(Gözü ikinci şarap kadehine takılır.)* Bir de şu diğer kadehe bakalım. *(Eline alır. Yere döker gibi)* Bomboş. Biraz bırakır insan, çokta kaliteli

bir şaraptı. *(Düzeltir.)* E yani ciddi bir kanıt olabilirdi. *(Oda içerisinde piposu elinde tur atar ve düşünür. Yerdeki kana basar ve kayar.)* Yere mi dökmüşler bir de canım şarabı! *(Tur atmaya devam eder. Bir şey fark eder ve aniden döner, yere bakar.)* İyi de şarap kaymaz ki. Bu bir kan! Evet kan! *(Az önce zaten kanı fark ettiğini hatırlar. Umursamaz)* E ne olmuş kansa. Biliyordum zaten. *(Yerleri incelemeye devam eder. Sessiz ve yavaş adımlarla Ruh gelir. Arkasında durur.)*

RUH - *(Sesini değiştirerek) Öhhö!*

DEDEKTİF - *(Korkuyla ayağa kalkar. Elleri ile yüzünü ve başını korur.)* Ben bir şey yapmadım. Sadece şey ııı, ben yeni kapıcıyım. Kapıcı olmamdandır ki kapıyı açık görünce dayanamadım.

RUH - *(Kahkahaya başlar.)* Ne kadar ödleksin! Benim, ben. Korkma.

DEDEKTİF - *(Rahatlar)* Hay Allah! Sen miydin?

RUH - Yine oyun oynuyorsun değil mi? *(Gülerek)* Çocuk gibisin. Kendini iyice dedektif sanmaya başladın. *(Kahkaha atar.)*

DEDEKTİF - *(Bozulmuş)* Eee iyi tamam. Neyse, işimize bakalım. Ne demiştin ismini? Hah Melek. Nerede o?

RUH - *(Sinsice)* Uyuyor. Daha doğrusu şaşkınlık ve korkudan ayakta uyumaya mecbur demeliyim. *(Gülerek)* Ama nasıl korkuyor anlatamam. Şu an bana güvenmesi gerektiğini düşünüyordur kesinlikle.

DEDEKTİF - *(Manidar)* Korkuttuğun kesin. Ama sorun şu ki, öldürdüğü kişiye -üstelik capcanlı karşısında duran sana- nasıl güveniyor anlamış değilim.

RUH - *(Tebessüm, kendinden emin)* O aslında kimi öldürdüğünü bilmiyor. Ha bir de *(Alaycı)* tutturmuş bir vicdan da vicdan...

DEDEKTİF - *(Alaycı, şaşkın)* Vicdan mı? *(Düşünür.)* Hee vicdan! *(Kahkaha atar, Ruh ile birlikte bir süre gülerler. Ruh birden ciddileşir.)*

- RUH -** (*Öhhö*) Neyse biz işimize bakalım. Birazdan buraya gelir. Seni görünce de şaşıracaktır. (*Gülerek*) Fazla korkutma onu.
- DEDEKTİF -** Sen merak etme. (*Etrafa bakınır.*)
- RUH -** (*Seslenir*) Meleeeek! Gel haydi artık!
- DEDEKTİF -** (*Sert ve ciddi*) Melek hanım, rica etsem hemen buraya gelebilir misiniz?
- (*Ruh, Dedektif'in ne yaptığına anlam veremeyerek bakar.*)
- DEDEKTİF -** (*Bana bırak, ben hallederim gibi hareketler yapar.*)
- MELEK -** (*İçeriden*) Efendim. (*Sahneye gelir.*) Yine ne oldu? (*Dedektif'i görür, şaşırır.*) Siz?
- DEDEKTİF -** (*Hızlı ve sert bir ton ile konuşmaya başlar. Üzerine yürür, Melek geri geri gider.*) Söyleyin lütfen, olay saati neredeydiniz? Ha bu arada olay tam olarak saat kaçta gerçekleşti? Şarabı siz mi seçtiniz? (*Gülerek*) Harika bir seçim. (*Ciddileşir.*) Cinayet silahı nerede? Ortalıkta ceset de yok. Parçalayıp buzdolabına mı koydunuz?
- (*Ruh şaşkın, Melek hem şaşkın hem de ürkek bir ifadeyle Dedektif'e bakar.*)
- DEDEKTİF -** Ahha! Cevap veremiyorsunuz? Neden? Neden şarabı yere döktünüz? Üzerine basıp kaymam ve akabinde düşüp bir yerimi kırmam an meselesiydi. Haa pardon o şarap değil, kan öyle değil mi?
- MELEK-** (*Şaşkın*) Kan mı?
- DEDEKTİF-** Kan dediniz. Nereden biliyorsunuz yoksa cinayeti siz mi işlediniz? Anlaşıldı. (*Elini ağzına götürür, telsizle konuşur gibi*) Katil zanlısı şu an olay mahallinde, suçunu itiraf etmek üzere. Bilinen yere acil ekip gönderin. Her an çatışma çıkabilir. Anlaşıldı, merkez tamam.

RUH - *(Sinirini gizleyerek)* Dedektif Bey, bir yanlış anlaşılma olacak.Sakin olunuz lütfen.

DEDEKTİF -*(İrkilir)* Ha haklısınız. Siz cesedi gördünüz mü? *(Ruh'a)* Size diyorum, ceset nerede? *(Ruh ters ters bakar.Dedektif ciddi hale gelir.)*

RUH - *(Sakin)* Hayır görmedim.Siz bir cinayet işlendiğine emin misiniz?

DEDEKTİF- *(Kendinden emin)* Tabi ki.Bakınız kanıtlar ortada.İki adet sandalye, şarap kadehleri... *(Ruh sözünü keser)*

DEDEKTİF- Haklısınız tamam.*(Melek'e)* Evet size gelelim tekrar ceset nerede?

MELEK - *(Tedirgin)* Şey... Ceset yok.

DEDEKTİF -*(Asabi)* Ceset yok.Ama cinayetin var olduğunu kabul ediyorsunuz.

MELEK- *(Telaşlı,kekeleyerek,birden çözülür.)*Aslında ben öldürmek istemedim.*(Korkuyla,duraksız anlatır.)*Sadece zarar vermek...Zarar vermekte denemez aslında,acı çeksin;aklı başına gelsin istedim.Ama söylediklerime zıt şeylerle karşılık verince dayanamadım.Öfkemin kurbanı oldum,katil oldum.*(Ağlamaya başlar.)*

(Ruh ve dedektif birbirlerine bakıp göz kırparlar.)

DEDEKTİF- Tam olarak kimi ve neden öldürdüğünüzü öğrenebilirmiyim?

MELEK- *(Ağlamaklı başlar.Gitgide daha sakın bir konuşmayla devam eder.)* Artık dayanılmaz bir hal almaya başlamıştı.Hiç bir konuda anlaşamıyorduk.Yahut kendi içimizde tutarsızlık yaşıyorduk.Onu üzmem istemiyordum.Elimden geleni yapıyordum bunun için.*(Sinirle.)* Ama o! Hiç bir şey yapmıyordu. Ben elimden geleni yaparken,o sadece boş boş oturuyordu.Beraber vakit geçiremez olduk. Birbirimize olan

tahammülümüz her geçen gün azalıyor, iğrenç bir hal alıyordu. (*Dalgacı*) Ona bakarsan da, kendinin haklı olduğunu düşünüyordu. (*Yalvarır.*) Söleyiniz Tanrı aşkına! Bu kadar şey beni çileden çıkartmaya yetmez mi?

DEDEKTİF- (*Ciddi*) Sen, kimi öldürdüğünü dahi söylemeye korkuyor değil utanıyorsun (*Dalga*) Gerçi korkuyor olabilmende yadırganamaz tabi.

MELEK- (*Anlam veremez, şaşkın*) Efendim ? Anlayamıyorum sizi.

DEDEKTİF- (*Eski haline döner*) Ama siz sorduğum soruların yanıtını vermiyor, vermediğiniz gibi olayı karışık bir hale sokuyorsunuz. (*Şüpheli*) Bunu, benim kafamı karıştırmak maksadıyla; bilerek yaptığınızı düşünmeye başlayacağım.

(*Bu sırada Ruh sandalyede oturmakta ve bir rejisör edasıyla onları izlemektedir.*)

MELEK- (*Susar, ağlamaklı olur.*) Yeter artık ne olacaksa olsun. Her şeyi anlatacağım.

2.Sahnenin sonu.

3.SAHNE

(Melek ve Ruh karşılıklı,sandalyede oturmaktadır.Melek sıkıntılı bir şekilde anlatmaya başlar.Ruh hareket etmeden oturmaktadır.)

MELEK- Elimden geleni yapıyorum ama yinede..*(Hüzünlenir)*Yine de..*(Ağlamaya başlar)*Değer veriyorum,karşılığında ne alıyorum?*(Sinirli)* Kocaman bir hiç ! Bir şeyleri düzeltmek için uğraşıyorum, ama boşuna.*(Kendini toparlamaya çalışarak)*Bütün her şey sadece yanılığlardan ibaret. Üzerime geliyor bütün duvarlar. Sıkışıyorum, boğuyor bütün bunlar beni. Boğuyor! *(Aynaya bakar)* Anlıyor musun ?*(Sessizlik.)*

MELEK- Anlamıyorsun.*(Kahkahaya başlar,delice.)*Başım belada!Seninle,kendimle,düşüncelerimle,duygularımla...

*(Yavaşça kalkar.Bir kadeh şarap doldurur,bir yudumda içer.Sonra şişeyi de alıp sandalyeye oturur.)*Başaramıyorum!*(Çıldırır)* Bana yardım edecek kimse yok mu ?*(Bağırır,kadehi ve şişeyi fırlatır;kırar)*Boğuluyorum!Yardım edin bana.*(Şiddetle ağlar)* Yardım edin.*(Ağlamaya devam eder.)*

RUH- *(Hareketlenir.Melek'e anlamsızca bakar.Bilgece konuşmaya başlar. Yerdeki cam kırıklarını toplarken konuşmaktadır.)*

Sen ayırımına varamadın birbirine yakın,aynı çerçevede görünen şeylerin.Bardağı atıp kırıyorsun.Sonra aynı bardağı kullanabileceğini sanıyorsun.*(Bağırır)* Asıl yanılığların bunlar senin!

MELEK- *(Başını kaldırır,doğrulur.)*Yardım etmeye mi geldin ?

RUH- En başta sen yardım etmelisin kendine!

- MELEK-** Ama beceremiyorum. *(Bekler)* Neyin ayrımını yapamıyorum ben?
- RUH-** O sırada beni dinlemiyorsun sanıyordum. *(Güler)* Cam kırıklarını masanın üzerine bıraktım. Belki bardağı kullanmayı denersin.
- MELEK-** Yardım et bana! *(Yalvarır gibi)* Ayrımını yapamadıklarım nedir onlar?
- RUH-** *(Sandalyeye oturur.)* Sen ve bir başkası. Onur saygınlık..Aşk,sevgi,saygı,son,sonsuzluk....Daha da saymama gerek yoktur,anlamışsındır.
- MELEK-** *(Emin)* Ben bunların ayrımını yapabilecek bir insanım.
- RUH-** Hayır! Sen güçsüz bir insansın.
- MELEK-** *(Şaşkın)* Güçsüz mü ? Ne alakası var ?
- RUH-** Güçlü bir insan,hem de çok güçlü bir insan gerekir;kendi ile bir başkasının ayrımını yapmaya. *(Süzer)* Bu güçlü insan sen,değilsin!
- MELEK-** *(Mahcup)*Bana yardım edeceksin sanıyordum.
- RUH-** Yardım etmek,o kişiye istediği şeyleri söylemek değildir.
- MELEK-** Nasıl?
- RUH-** Hani sen..*(Düşünür)* Hatırlıyormusun? Bir keresinde,karşıdakinden bencil davranmasını istemiştin.Sana benzemesini,seni düşünmesini,sadece kendisini düşünmesini...*(Melek,sözünü keser)*
- MELEK-** Sen nereden biliyorsun bunları?Hem ben bencilmiyim?
- RUH-** Duymak istediğin şeylerin sana yardım edebileceğini düşünen her insan bencildir.
- MELEK-** İyi ama o kendine zarar veriyordu.Kendini düşünmüyord...
(Sözü kesilir.)

- RUH-** Gerçekten onu düşündüğün içinmiydi? *(Güler)* Güldürme beni.
- RUH-** Seni seven sana değer veren insanlara, sen de değer veriyormuş gibi görünmek ne de kolay değil mi? Bencil oldun hep. Bir başkasının bencil olmasını istemek, benciliktir!
- MELEK-** Konuşmama izin ver!
- RUH-** Hayır. Zira konuşmayacaksın. Kendini savunacaksın. Ama boşuna uğraşma. *(Bekler)* Anlamıyorum. Nasıl olur da sana onursuz biriymişsin gibi davranan insanlar, hayatına yön verir?! Sana yardım edemem. Duymak istediklerini söyleyemem.
- MELEK-** *(Sinirlenir)* Sen! Ne hakla böyle konuşursun benle!
- RUH-** Sen ne hakla sinirleniyorsan kendine, bende öyle işte.
- MELEK-** *(İyice sinirlenir, bağırır.)* Git buradan!
- RUH-** Ben gidemem. Ancak sen istediğinde gidebilirim gitmediğime göre, istemiyorsun demektir. *(Son cümleyi tekrarlar Melek'i deli etmek istercesine tekrarlar.)*
- MELEK-** *(Ağlamaklı çıldırır gibi)* Git buradan! Git! *(Masaya koşar, bıçağı alır.)* İstiyorum! Gitmeni istiyorum! *(Ruh sinir bozucu bir şekilde bakar.)* Öldüreceğim seni! *(Üzerine gider)*
- RUH-** Beni değil kendini! *(Melek, Ruh'a bıçağı sallarken ışıklar söner.)*

3.Sahnenin sonu.

4.SAHNE

(Dedektif sandalyede oturmakta ve kendi kendine konuşmaktadır. Elinde şapkası vardır. Piposu masanın üzerindedir.)

DEDEKTİF - *(Sıkıntıyla) Çok mu üzerine gidiyoruz? Neticede isteyerek yapmadı. (Şüpheli) İsteyerek mi yaptı acaba!? Sabahtan beri üzerine üzerine gidip duruyoruz. Bak, ne oldu; çıldırdı sonunda. Yaşadığı güçlükler aslında içinden çıkılmaz güçlükleri de beraberinde getirdi, sayemizde. Ruh çok acımasız davranıyor zaten kızcağıza. (Piposunu eline alır. Şapkasını takar. Eski üslubuna döner.)Evet. Cinayet! Çözmeliyiz artık bu cinayeti. Destek ekip nerede kaldı! (Sıkılır. Şapkayı ve pipoyu bırakır.) Ne yapıyorum ben ya? Ya da ne yapmıyorum diye sormalıyım. Ne yapmıyorum? (Düşünür.)İmm. Aslında hiçbir şey yapmıyorum. Yapamıyorum. Kısıldım kaldım. Düşünemiyorum. Melek mi haklı, Ruh mu? Birini öldürmek, tartışmasız kötü bir şey. Ancak Ruh'un içinden çıkılmaz halde olan bir insana olan tavrı, ona ölümü hak ettirebilir mi? Yani ölüm hak edilebilir bir şey mi? Ne kadar çok soru var! (Ayağa kalkar. Masanın üzerindeki kağıtları inceler.) Bakalım bunlarda şifre var mı? (Dedektifçilikoyunarkenki durumu ile dalga geçer. Sonra ciddileşir. Aldığı bir kağıda dikkat eder. Sandalyeye oturur ve okur.) "O günü ipe çekiyorum. Onsuz da yaşanabilir bir hayatın olduğunu kendime, kendim gösterebilmek istiyorum. Yaşanabilir mi gerçekten? Yaşanamaz. Ama ben yaşayacağım, her şeyi göze aldım. Her şeyi! Acımadan bitireceğim onu. Bir daha onunla karşılaşmak, tartışmak zorunda kalmayacağım. Şimdi plan yapma zamanını bekleyeceğim. Off! Bir şeyi gerçekleştirmek için yapmam gereken planı bile planlıyorum. Bu hep onun suçu! Öldüreceğim onu! Öldüreceğim ve ardıma bile bakmayacağım. Sonsuza dek kurtulacağım ondan. İyi ama ya*

sonra!? Suçluluk hissetmeyecek miyim? Kendime nasıl vereceğim bunun hesabını? Zor olanı başarmak... Başaracak mıyım kendime tarafsız olmayı? Bu kadar çok soru sormaya devam edecek miyim? Duvarların beni sıkıştırmasına izin verecek miyim? Öldüreceğim onu! Kurtulacağım ondan. Sonsuza dek... En ufak bir hatasında affetmeyeceğim onu. Bu yazdığımı; yıllar sonra -dönüm noktam- olarak nitelendireceğim. Kendimden kendime, sevgi ve saygıyla..." (Dedektif bir süre susar. Bekler.) Sevgi ve saygıyla... Peh! (İçeriden ayak sesleri gelir. Dedektif toparlanır. Eski haline döner.)

MELEK - *(Elini, yüzünü yıkamıştır. Yorgun bir halde gelir. Sandalyeye oturur.)*

DEDEKTİF - Güvenimi suiistimal etmediğiniz için teşekkür ederim. Kaçabilirdiniz de, ama kaçmadınız. Yahut başınıza gelebileceklerden korktunuz. Yine de teşekkürler.

MELEK - *(Kafasını sallar.)* Ne olmasını bekliyoruz şimdi? Haydi tutuklayın götürün beni. Daha fazla burada kalmak istemiyorum.

DEDEKTİF - Bir yere gitmeyeceksiniz. Her şeyi burada açıklığa kavuşturacağız.

MELEK - *(Sabırsız)* Her şeyi anlattım işte. Daha neyi açıklığa kavuşturacağız ki? Lütfen bitirin artık şunu.

DEDEKTİF - *(Klasik dedektif tavrı ile)* Melek hanım, Melek hanım.... Siz gerçekten her şeyi anlattığınızı düşünüyorsanız, yanıyorsunuz demektir. Henüz kimi öldürdüğünüzü söylemediniz, bilmiyoruz. Sadece "o" diye bahsedip durdunuz. O kim?

(Ruh içeri girer.)

MELEK - *(Aniden Ruh'u göstererek)* O!

(Ruh şaşkınca bakar.)

- DEDEKTİF** - (*Güler*) Dalga mı geçiyorsunuz benimle? Canlı bir insanı bana ölü diye yutturamazsınız.
- MELEK** - Doğru söylüyorum. Ben onu öldürdüm. Evet, canlı duruyor ama onu öldürmüştüm ben. Ölü olduğunu kendisi de biliyor. İnanmazsanız ona sorun.
- DEDEKTİF** - (*Ruh'a bakar.*) Ne söyleyeceksiniz bu hususta?
- RUH** - Yalan söylediği görülüyor mu? Kanlı canlı duruyorum karşınızda işte.
- MELEK** - (*Şaşkın sinirli*) Yalan söylüyorsun. Ölüyüm ben diye kaç kez direktip durdun! Şimdi de çıkıp, yaşadığını söylüyorsun.
- RUH** - Sen yaşadığını söylediğin sürece, ben de aynısını yapacağım. Artık farkına varmalısın bir şeylerin. Benim kim olduğumu anlamalısın. Ama çok erken hala.
- MELEK** - (*Telaşlı*) Ölüsün sen. Kendi ellerimle öldürdüm seni. Ben yaşıyorum, görmüyor musun! Öldürdüm ben seni. Bıçağım kan oldu hep, yerler kan oldu, üzerin kan oldu.
- RUH** - (*Gülerek, üzerini, yeri gösterir.*) Hani nerede?
- MELEK** - (*Telaşlı*) Beraber temizledik biz Dedektif. O yalan söylüyor.
- DEDEKTİF** - (*Umursamaz*) Siz devam edin, dinliyorum sizi.
- RUH** - (*Kahkaha atar.*) Artık ne kadar da isteklisin suçunu kabullenmeye?
- MELEK** - (*Şaşırır*) Ölü olduğunu söyle lütfen.
- RUH** - (*Güler.*) Tamam tamam. (*Dedektif'e*) Ben bir ölüyüm efendim.
- DEDEKTİF** - (*Not alır.*) Burada biri, ölü olduğunu söylüyor. Araştırılacak.
- MELEK** - (*Aceleci*) Ben öldürdüm, ama suçumu kabul etmiyorum.

DEDEKTİF - (*Not alır.*) Burada biri, öldürdüğünü kabul ediyor. Ama suçsuzum diyor.

RUH - (*Dedektif'e*) Öhhö!

DEDEKTİF - (*Ruh'a*) Buyurun. Bir şey mi söyleyecektiniz?

RUH - (*Dişlerini sıkarak*) Efendim, yanlış....(*Dedektif sözünü keser.*)

DEDEKTİF - Eeee yeter artık! Çok sıkıldım bu oyundan! (*Şapkasını çıkarır.*)
Görmüyor musun halini? (*Piposunu atar.*) Yeter artık!
(*Melek, anlam veremedi onları izler.*)

RUH - (*Kızgın*) Ne yaptığını sanıyorsun sen?

DEDEKTİF - Asıl sen ne yaptığını sanıyorsun?

RUH - Soruma soruyla karşılık verme!

DEDEKTİF - Eeee yeter be! (*Paltosunun cebinden bir silah çıkarır. Ruh'a doğrultur.*) Otur şuraya. Kes sesini!

MELEK - (*Telaşlı*) Durun! Ne yapıyorsunuz sakın olun!

DEDEKTİF - Sen karışma. Geç şuraya! (*Diğer sandalyeye de Melek oturur.*)

RUH - (*Sinirli*) Ne yaptığını sanıyorsun sen aptal herif!

DEDEKTİF - Doğru düzgün konuş benimle. Yeter artık. Şunu yap, bunu yapma... Kölen değilim ben senin. Üstüm de değilsin. Dinlemek zorunda mıyım seni?

MELEK - (*Şaşkın*) Siz kimsiniz? Neden buradasınız? Tanıyor musunuz birbirinizi!

DEDEKTİF - Kes sesini!

RUH - (*Ayağa fırlar.*) Yeter artık bu kadar!

DEDEKTİF - (*Hızla*) Otur! (*Ateş eder. Ruh ölür*)

(*Dedektif telaşlanır. Ruh'a bakar. Melek' bakar.*)

MELEK - Ne yaptın sen!?

DEDEKTİF - *(Telaşlı, şaşkın)* Ne yaptım? Evet ne yaptım ben? *(Kahkaha atar, delirmiş gibi bakar)* E sen de öl o zaman. *(Ateş eder, Melek de ölür.)*

(Dedektif, Melek'in cesedini sandalyeden kaldırır. Oturur. Elindeki silaha bakarak konuşmaya başlar.)

DEDEKTİF - *(Şaşkın)* Bir cinayeti çözmek için geldim. İki cinayet birden işledim. İlginç olan da bir kişinin ikinci kez ölüyor olması. *(Kahkaha atar, ışıklar kapanır.)*

4.Sahnenin sonu.

5.SAHNE

(Dedektif, odayı temizlemektedir. Cesetleri tek tek sahne dışına sürükler.)

DEDEKTİF - *(Ruh'u taşıırken)* Nereden anladın numara yaptığımı? Nasıl da korkudan bayıldı gördün mü?

RUH - *(Kaş, göz işareti yaparak sessizce konuşur.)* E bırak artık istersen. *(Ayağa kalkar, üzerini temizler.)* Bunda anlamayacak ne var? Silahtan kıvılcım dahi çıkmadı. Bildiğin ses tabancası işte. Her ne kadar bunu nasıl akıl edebildiğini, aklım almasa da, başarılıydın. *(Güler.)*

DEDEKTİF - E bizde kendimizce bir şeyler biliyoruz herhalde. *(Gururlu)*

RUH - Umarım bundan sonrası içinde bir planım vardır.

DEDEKTİF - Aslında... *(Düşünür)* Aslında pek var da denemez. Beraber düşünürüz diye düşündüm.

RUH - Düşündün...*(İğneleyici)* İlginç.

DEDEKTİF - *(Anlayamaz)* Evet.

RUH - Neyse ki bir B planım vardı. *(Etrafa bakınır.)* Önce şuraları bir toparlayalım. Haydi...

DEDEKTİF - *(Odayı toplamaya başlarlar.)* Planın odayı toplamaktan ibaret değildir umarım.

RUH - *(Kendini beğenmiş)* Şaka mı yapıyorsun!?

DEDEKTİF - Peki madem. *(Donar kalır.)* Ya gerçekten öldüyse. Ya katil olduysam!

RUH - *(Manidar ve aşağılayıcı bir şekilde bakar.)*

DEDEKTİF - *(Mahcup)*Hee. Haklısın. O bir...

RUH - *(Dedektif'in sözünü keser)* Evet, o bir ölü. *(Beraber gülüşürler.)*
Tamam etraf normal haline döndü. Şimdi gel benimle.
Kendimize de bir çeki düzen verelim.*(Çıkarlar.)*
(Melek, başını tutarak, yorgun bir şekilde gelir. Etrafa bakınır ve şaşırır.)

MELEK - *(Zorlukla konuşur)* Ne olmuş buraya böyle? Hey neredesiniz?
*(Şaşkındır. Etrafa bakar. Anlam veremedi yorgunca sandalyeye oturur.)*Saatlerdir olanlara anlam veremiyorum zaten, bir de ortadan kayboldular. Nerede bunlar? *(Seslenir)*
Hey! Neredesiniz? *(Bir süre odayı dolaşarak inceler. Sonra ruh gelir.)*

RUH- Lanet olsun ya!

MELEK- Heh sonunda! Neredesiniz siz?

RUH- Buradayım. Asıl sen neredesin? Kapıyı açık bulunca girdim.
Melek, tam bir saattir aşağıda arabanın içinde bekliyoruz seni.
Çıkıyorum dedin çıkmadın bir türlü.

MELEK- *(Şaşkın)* Ne... Ne arabası? Ne diyorsun sen?

RUH- *(Alaylı, merhametli)* Melek, tatlım... İyi misin sen? Solgun görünüyorsun. Yoksa vaz mı geçtin? Bak eğer kendini kötü hissedeceksen...

MELEK- Niçin? Kendimi kötü hissedeceğim? Nasıl yani? Ne arabası, nereye gideceğiz? *(Çıldırır)* Ya ne diyorsun sen?

RUH- Yok. Sen iyi değilsin! Hani kararlaştırmıştık. Piknik vardı bugün.
(Düşünür) Ha o da gelecek diye gelmek istemiyorsan anlarım.

MELEK- O kim? Ne pikniği? Ne diyorsun! *(Sinirli)* Az önce ikimize de ateş etti Dedektif. O derken, dedektifi mi kast ediyorsun?

Onunla pikniğe mi gitmek! (*Bağırır*) Onu bir elime geçireyim...
Az kalsın...

RUH- (*Melek'in sözünü keser.*) Canım bak sen iyi değilsin. Hadi dinlen biraz. Dedektif kim? Neyden, kimden bahsediyorsun? (*Aklına bir şey gelir.*) Uykudan kalktın sen. Anladım, rüya gördün sanırım.

MELEK- Ama sana çok benz... (*Ruh sözünü keser.*)

RUH- Tamam ben de gitmiyorum pikniğe falan. Belli ki çok kötü bir kabus görmüşsün. Bu halde yalnız bırakmam seni. Baksana, çok kötü görünüyorsun. Ah Melek, bu kadar kafana takma diyorum sana. Gördün mü? Kâbusların oluyor, kafana taktıkların. Neyse onlar gitsinler, haber vereyim camdan. (*Ruh çıkar.*)

MELEK- (*Şaşkın*) Neler oluyor ya?

(*Ruh gelir.*)

RUH- Neyse onlar da bu seferlik bensiz gitsinler. Arkadaşımdan daha mı önemli bir piknik?!

MELEK- (*Korku, şüphe*) Sen benim arkadaşım mısın?

RUH- Melek sen ne diyorsun? (*Üzgün*) Ah canım! Ne oldu böyle sana? Anlat haydi, açılırsın.

MELEK- (*Şaşkınca bakar. Olanlara anlam veremez.*)Yahu sen kimsin?

RUH- Neyse tamam sen bekle biraz, ben sana bir kahve getireyim. Belki kendine gelirsin.

(*Ruh çıkar.*)

MELEK- (*Anlamsızca etrafa bakar.*) Böylesine gerçekçi bir kabus... Anlayamıyorum. Gerçekten arkadaşım olabilir mi? Çok tanıdık bir yüzü var. (*Düşünür*) E herhalde tanıdık. Rüyamda, yani

kâbusumda işte her neyse; oradaydı. Bir düş bu kadar mı gerçekçi olur? Off, anlamıyorum.

(Ruh elinde kahve ile gelir.)

RUH- *(Uzadır.)* Al bakalım. İç biraz, rahatlarsın. *(Melek anlamsızca yüzüne bakar.)* Öyle bakma, düzelecek her şey. Zor günler geçiriyorsun ama bu kadar da olmamalı. Düzelecek, merak etme. Haydi kahveni iç biraz.

(Ruh ayağa kalkar. Oda içerisinde tur atmaya başlar.)

MELEK- *(Bir yudum alır.)* Sen arkadaşımın değil mi? *(Bekler.)* Evet evet, arkadaşımın. Ama doğum tarihim biliyor musun? En sevdiğim tatlıyı? Gülünç olacak ama...

RUH- *(Kahkaha atar.)* Madem rahatlayacaksın. On sekiz nisan ve meyveli pasta.

MELEK- *(Zorda olsa gülümser.)* Peki o zaman. İnaniyorum sana. Herkes bilmez doğum günümü, veya hatırlanacak kadar değer vermez. Oysa benim var olduğum gün, nasıl değersiz olabilir ki? Doğduğum güne dönmek, nasıl olduğunu; ilk ne hissettiğimi bilmek isterdim, biliyor musun? *(Ruh, sessizce sahneden çıkar. Melek konuşmaya kaptırmıştır kendini. Kahve kupasının kulpuyla oynayarak konuşmaya devam eder.)* Gözlerimi açtığımda ilk gördüğüm şey, -eğer hatırlasaydım- değerli olabilirdi. Doktor, hemşire, yahut bir ışık. Aydınlatan, karanlıkta bırakmayan... Aydınlık başlayamadım belli ki yaşamaya. Karanlıklar içindeyim. Ya da ışığımı kendim söndürdüm. Bu ışık dediğim şey, neyi temsil ediyor? Onurumu mu? Benliğimi mi? Neyi? *(Es)* Öldürdüm onu, ışığımı. Tekrar yakmak için o kadar geç ki. Sence de öyle değil mi? *(Bakar ve Ruh'u göremez.)* Nereye gittin? *(İçeri seslenir.)* Orada mısınız? Çok özür dilerim ama senin adın neydi?

RUH- *(İçeriden bağırır.)* Işık!

(Işıklar kararır. Bir süre sonra kapı çalar.)

MELEK- *(Telaşlı)* Neler oluyor? Işık? *(Mum arar, bulur yakar. Yavaş yavaş kapıya doğru gider.)* Kim o?

DEDEKTİF- *(Arkadan)* Yeni kapıcı!

MELEK- *(Kapıyı açar. Şaşırır. Mumu yüzüne tutar, Dedektif'in yüzü de belirir.)* Nasıl yani? Sen?

DEDEKTİF- Evet hanımefendi. Yeni kapıcıyım. Elektrikler gitti. Işığınız yanmıyor. Daireleri tek tek dolaşıyorum. Mumunuz var mı? *(Bakar.)*Aaa varmış. Eğer isterseniz. *(Mumların olduğu poşeti gösterir.)* Mumunuz bitecektir. Kesinti uzun sürecek. *(Dedektif tavrına döner.)* Eğer isterseniz, hayatın size sunduğu ışıktan olmasa da mum verebilirim birkaç tane daha.

MELEK- *(Çok şaşırmıştır. Gözleri büyür. Güçlkle konuşur.)* Git buradan!

DEDEKTİF- İdareten onurunuz... Buyurunuz, bıraktım buraya. *(Yere yakarak bir mum bırakır.)*

(Melek, yerde duran mumu söndürür. Işıklar kararır. Koltukta uyuya kalan Melek'in üzerinde lokal ışık vardır. Diğer tarafta Ruh ve Dedektif ayaktadır. Ellerinde şarap kadehleri, konuşmaktadırlar.)

RUH- İstemedenden de olsa insan zararlı biridir kendine. Başkalarına da öyle... İçindeki karmaşanın sebebi; beyni ve kalbi arasındaki çıkar çatışmasıdır. Kalbi bir şey isterken, beyni onu illa ki bir şeye zorlar. Ya da tam tersi olur bunun. Melek... Kafasında kurduğu hayalleri gerçekleştirmek için, kalbini, benliğini, ruhunu hiçe saymak zorundaydı. Zorunda mıydı gerçekten? Sana diyorum... *(Bu sırada dedektif, aynada belirir. Aynanın karşısında "You talking to me?" canlandırmaktadır.)* Hey!

DEDEKTİF- *(Aniden döner. Ruh'a)* You talking to me? *(Kendini toplar.)* Bana mı diyorsun?

RUH- Off. Tamam hadi boş ver ya.

DEDEKTİF- (Şaşkın) Kızmadın? (Bekler.) Neyin var senin?

RUH- Hiçbir şey.

DEDEKTİF- Emin misin? Seni daha önce hiç bu halde görmemiştim.

RUH- (Sinirli) Ne varmış be halimde?

DEDEKTİF- Hah şöyle.

RUH- Onu bunu bırakta...

DEDEKTİF- Eee?

RUH- Ne yapacağız biz? Her ne kadar bizi hiçe saysa da onun bir parçasıyız. İntikam mı alıyoruz bize yaptıkları için, yoksa ona bir şeyleri anlatma çabasında mıyız sadece? Acımasız mı davranıyoruz?

DEDEKTİF- Yok. Sen iyi değilsin. (Güler.) İçine ben kaçmış gibi.

RUH- Aptal. Sen de biraz bensin zaten. Bende biraz senim. İkimizde Melek'iz biraz. Melek'te biraz ikimiz. (Sıkılğan) Ne saçmalıyorum ben ya...

(Sessizlik)

DEDEKTİF- (Gülerek) Yok yok iyi oldu bu halin senin. (Sessizlik) Ne hissettin?

RUH- Ne?

DEDEKTİF- Diyorum ki. Ne hissettin, sana zarar verdiği anda?

RUH- Hiç.

DEDEKTİF- Nasıl yani? Hiç?

RUH- Bildiğin hiç işte. Hiç gibi hissettim kendimi. Var olmamış gibi. Var olup, yok edilmiş gibi. Her ikisi de hiçlik, ne fark eder ki?

Eline bir bıçak aldı, ölmemi istedi, öldürdü. Senin tuzun kuru tabi. Sana olan bir şey yok. Sen... Ne bileyim, iyimsersin hep. Çatışmıyorsun Melek ile fazla. İlimliydin onunla hep.

DEDEKTİF- Öyle olmam gerekiyor ki, öyleyim. Sen de böyle olman gerekiyor ki böylesin.

RUH- (Şaşkın) Nasılım?

DEDEKTİF- Böyle işte. Sinirli, alaycı, tatmin olmayan... Bazen ne düşünüyorum biliyor musun? Seni alt edecek bir duygunun olmadığını...

RUH- Gurur mu duymak gerek, bilemedim.

DEDEKTİF- İkimizde yardımcı olmaya çalışıyoruz, yaptıklarına rağmen.

RUH- (Gülümser.) Devam edelim o zaman, bitti sayılır. (Çıkarlar.) Haydi gidelim.

DEDEKTİF- Son bir şey kaldı.(Mumu yakar.) İdareten... (Güler, çıkar.)

MELEK- *(Hareketlendikten sonra aniden gözünü açar. Etrafına bakar. Telaşlı ve korku içindedir.)* Rüyaymış. İdareten onur!
*(Dedektif'in bıraktığı, yanan mumu görür. Şaşırır ve ağlarken mumu söndürür.)*Değilmiş!(Etrafa bakar. Bağırır, yalvarırcasına.)Işık! (Işıklar kararır.)

Oyun sonu.

Eren ŞAHİN
23.05.2012 Kadıköy, Rıhtım